

er Udvalget enedes om ikke at indsætte nogen ny Revisionsbestemmelse om Dagpengenes Maksimumsstørrelse, jfr. § 7 a. (Lovens § 18).

Udvalget har derhos med tilsvarende Begrundelse foreslaaet at udvide Medlemmernes Adgang til vedtægtsmæssig Understøttelse noget, jfr. § 7 b. og § 8 a.

Udvalget foreslaar endvidere Lovens III. Afsnit ændret ret betydeligt og som Følge heraf ogsaa Ændring foretaget i Afsnit IV.

Udvalget har ment det rigtigt at faa indført i Loven saa faste Regler som muligt for, hvorvidt ekstraordinær Arbejdsløshed kan siges at foreligge eller ej, og har sigtende hertil foreslaaet Ændringerne i § 10. Udvalget ønsker her at bemærke, at det forudsættes, at den i de paagældende Bestemmelser omhandlede „gennemsnitlige Ledighedsprocent for den tilsvarende Maa- ned i de foregaaende 14 Aar med Udskydelse af de to højeste Ledighedsprocenter“ beregnes efter Forholdet mellem Antallet af ledigmeldte Medlemmer og Antallet af Kassemedlemmer. Udvalget har ment, at der med faste Regler ikke mere var nogen tilfredsstillende Opgave for det nu bestaaende 16 Mands Rigsdagsudvalg, og foreslaar derefter, at dette bortfalder, og at Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnets med 4 Rigsdagsmedlemmer udvildede Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed afgør, hvorvidt et Fag kan faa ekstraordinær Understøttelse eller ej, jfr. § 10 a. (Lovens § 28).

Udvalget har ment at kunne gaa til Nedsættelse af Bidragene til Arbejdsløshedsfonden for Arbejdsgiverne til gennemsnitlig noget over Halvdelen af de nugældende og samtidig at fastsætte disse noget mere ensartet, idet de i Fremtiden kun foreslaas opkrævet efter 2 Sæts, jfr. Lovforslagets § 11. Den samlede Nedsættelse vil andrage godt 2 Mill. Kr. aarlig.

Det foreslaas at lade Arbejdsløsheds-kassernes Bidrag til Fonden bortfalde, men i Stedet at lade Staten tilskyde aarlig 10 pCt. af det samlede ordinære Med-

lemsbidrag og samtidig ikke at fritage Staten og Kommunerne for Bidrag for deres Virksomheders løse Arbejdere; med den tidligere omhandlede Nedsættelse af Statens Bidrag til Arbejdsløsheds-kasserne fra 50 til 35 pCt. af Medlemsbidragene vil Staten dog indvinde en aarlig Besparelse.

Udvalget foreslaar endvidere, at der foretages en almindelig Nedsættelse i Arbejdsgivernes og Statens Bidrag, naar Fondens Midler overstiger 30 Mill. Kr. (for Tiden 50 Mill. Kr.), og derved vil Staten i Fremtiden under mere normale Forhold kunne opnaa en yderligere Besparelse.

Udvalget har anset det for en bedre Ordning, at Udbetalingen af ekstraordinære Understøttelser overdrages til Kommunerne i Stedet for, at de for Tiden foretages af Hjælpekasserne, idet der dog gives Hjemmel for Kommunerne til at overlade Udbetalingen til et Arbejdsanvisningskontor eller Hjælpekassen eller lade den udføre paa anden af Direktøren godkendt betryggende Maade, og har derfor stillet Ændringen § 12 a. Herved opnaas ogsaa Hjemmel for Kommunerne til at afholde Udgifterne til Antagelse af den fornødne ekstra Medhjælp. Det af en Deputation fra Foreningen af Hjælpekasser i Byerne overfor Udvalget fremsatte Ønske om direkte Lovhjemmel for Medhjælpsudgifternes Afholdelse bortfalder hermed.

Der er til Lovens § 31, Stykke 3, ved Ændringsforslagets § 12 c. foreslaaet en Ændring, som medfører, at alle Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse under ekstraordinær Arbejdsløshed maa anses for berettiget til fortsat Hjælp, dog med den Indskrænkning, som findes foreslaaet under § 12 d., og idet der under Hensyn til Lovens § 31, Stykke 2, 1ste Punktum, er hjemlet Ret til at fastsætte den fortsatte Hjælps Størrelse til en forholdsvis mindre Understøttelse for Ikke-Forsørgerne end for Forsørgerne.

I øvrigt er der i Ændringsforslaget under § 12 f. indført Maksimumsbestemmelser for den fortsatte Hjælps Varighed, ligesom det er foreslaaet, at Tillægshjælp til vedtægtsmæssig Understøttelse ikke kan ydes, saafremt Dyrtidstillæget til Statens